

fra tydsk Side, hvor man ønskede at op-
 høre med Tilslutningen til vore Tog.
 Det var det, Forhandlingen dreiede sig om,
 og om en Afvindelse med Dampskibsselskabet,
 som Norge-Sverig skulde tage Del i, og
 dette Papir vil ogsaa ende med et Resumé,
 som siger, at det Spørgsmaal kan ikke løses
 paa den Maade før den Tid, hvor Kon-
 trakten kan opsiges, og Tydsterne sige deri,
 at man vil give os denne Tilslutning til
 Togene, indtil vi kunne frigjøre os for
 denne Kontrakt. Jeg skal gjøre opmærksom
 paa, at man kan ikke omordne sine Tog —
 det er forøvrigt ikke nogen stor eller nød-
 vendig Omordning, her skal foregaa — uden
 at der maa tages paa et eller andet Punkt,
 f. Ex. ved, at man inddrager et hvilket som-
 helst Tog, og ganske særlig et jydsk Stog,
 ellers vil det koste for meget, og vi kunne
 virkelig ikke ofre 3—400.000 Kr. paa den
 Slags Ting. Der foreligger ikke for mig
 Noget om, at dette skulde have til Følge,
 at Postgangen paa Norge skal blive for-
 andret, det behøver ikke at blive Følgen.
 Det Spørgsmaal kan jeg imidlertid ikke
 skønne umiddelbart over, thi det beror paa,
 hvor hastig Dampskibsfarten gaar fra Kris-
 tiansland, og hvilken Tilslutningstid Toget
 kan finde i Hamborg. Af de 8 Tilslutninger,
 der nu findes til Udlandet fra Hamborg,
 mistes jo kun de to, og det er ingenlunde
 sagt, at de to ville være afgjørende i den
 omtalte Retning.

Blyhne: Det er i Anledning af
 Endringsforslaget med Hensyn til Routen
 Esbjerg—England, at jeg vil tillade mig at
 sige et Par Ord, og vil jeg navnlig takke
 den høitærede Minister for hans Udtalelser
 i saa Henseende. De synes at bestyrke
 Haabet om, at denne Route vil blive søgt
 gennemført paa den bedste og hensigts-
 mæssigste Maade, og de ere ogsaa et meget
 heldigt Svær fra Ministerens Side overfor
 de Bemærkninger, som kom fra det ærede
 Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valg-
 kreds (Hage) med Hensyn til denne Route.
 Den høitærede Indenrigsminister har sagt
 baade i Gaar og nu i Dag, at han baabede
 at kunne udvikle denne Route paa en hel-
 digere Maade, og at han ubetinget troede,
 at der var en Mulighed for at skabe noget
 Bedre end den nu eksisterende, selv om man
 ikke gik til Anvendelse af en Statsdampskibs-
 fart. Det, som alle vi, der ere interesserede
 i dette Spørgsmaal, forlange, er kun at faae
 en bedre Ordning paa Sagen end den nu
 eksisterende. Gjennem Udvalget er den Tanke
 kommen frem, at man tvivler om, at dette
 kunde ske undtagen ved Hjælp af Statsskibs-

fart. Men kan Ministeren tilvejebringe —
 uden en Saadan — noget endogsaa Bedre,
 saa vil det vinde Tilslutning rundt omkring,
 og jeg tror ogsaa her i Thinget. Men naar
 han paany pointerede her i Dag, at en
 saadan Statskibsfart kun havde Præcedens,
 hvor Meningen var at skabe noget Nyt, f.
 Ex. gennemføre en ny Route eller kalde en
 ny Virksomhed til Live, saa forekommer det
 mig, at netop det maa komme til Anvendelse
 her. Det er dog virkelig noget Nyt, at Staten
 har skabt den Havn paa det Sted, hvor den
 ligger, netop paa Grund af, at de gamle
 Kommunikationsmidler og de hidtil havde
 Forbindelser ikke vare tilstrækkelige, og saa
 skabte man denne ny, og deri bestaar nu
 det Nye, at der i langt høiere Grad kan
 staves en Forbindelse der for Scandinavien
 til vort vigtigste Exportland. Jeg tror ikke,
 at det er nogen Grund for Ministeren til
 ikke at ville gaa ind paa Udvalgets Tanke.
 Men der er en Ytring, som kom fra den
 ærede Minister, som særlig var heldig, og
 som jeg haaber, at det ærede Medlem for
 Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har lagt
 Mærke til. Og det var den, at Ministeren
 sagde, at det var uheldigt, naar der fandtes
 et monopoliseret Dampskibsselskab, som maatte
 slutter Kontrakter med Fabrikker i Aalborg om
 at tage deres Varer til Kjøbenhavn og deraf sende
 dem til England. Det var netop, hvad jeg an-
 tydede i Gaar, og jeg troede, at der eksisterede
 saadanne Forhold her i Landet. Jeg har
 hørt fra forskellige Sider, at det forenede
 Dampskibsselskab paa Grund af, at det
 ønskede at opretholde med største Kraft sin
 Linie fra Kjøbenhavn til England, sluttede
 Aftaler eller gav Løfter om, at Hovedexport-
 tørerne fra Sjyllands Østfyk og Fyn fik fri
 Fragt til Kjøbenhavn, for at de skulde be-
 nytte den Route i Stedet for at gaa den
 nærmeste Vej over Esbjerg. Jeg har
 som sagt kun hørt det antyde, jeg har ikke
 Bished derom, men den høitærede Ministers
 Udtalelser have vist, at dette forholdt sig
 rigtigt, at der altsaa eksisterede en Overens-
 komst mellem det forenede Dampskibsselskab
 og Exportørerne paa Sjyllands Østfyk og
 Fyn om at de, for ikke at benytte den
 naturlige Route over Esbjerg til England,
 skulle faae fri Fragt for alle deres Varer
 til Kjøbenhavn, naar de skulle til England,
 og derved bliver Fragten fra Kjøbenhavn til
 England endnu billigere end fra Esbjerg
 til England. Stærkere Bevis synes jeg ikke,
 at der kan føres overfor det ærede Medlem
 for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds for
 Nødvendigheden af, at Staten bestytter
 denne Route. Det ærede Medlem sagde bl.
 A., at det var aldeles unaturligt, at Staten